

Αἱ αὐταὶ ποῖναι κατὰ τῶν βλασφημούντων καὶ κατὰ παντὸς τὰ θεῖα προσβάλλοντος ἐξηκολούθησαν ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν μέχρι τέλους τῆς πτώσεως τῆς Ἑνετοκρατίας (1797). Περαινόντες δὲ τὸ ἱστορικὸν τοῦτο σημείωμα, ἀξίαν δημοσιεύσεως διὰ τὸ γλωσσικὸν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἰδίωμα κρίνομεν περικοπὴν προκηρύξεως τοῦ τότε προβλεπτοῦ Ζακύνθου Τζάν Φραγκ. Μανολέσσου ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1762, ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

« Ἡμεῖς Τζάν Φραντζέσκος Μανολέσσος διὰ τὴν γαληνότατη ἀριστοκρατία τῶν Ἑνετῶν, Προβλεπτὴς Ζακύνθον.

Ἡ ἐσπλαχνία καὶ τὸ χοῆος τῆς χριστιανοσύνης καὶ ἡ ταπεινότης οἱ ἐς προσταγὰς καὶ νόμους τοῦ προέντιζε, εἶνε τὸ θεμέλιο τῆς χριστιανικῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ παρακινᾷ τὴν ἀγάπην, καὶ τέλος πάντων τὴν εὐτυχίαν τῶν σουτίονε. Εἰς αὐτὰ τρέχοντας μὲ προμούρα διὰ τὰ σταμπιλίρωμε ἀπαρασάλεφτα τὴν ὑποταγή, ἐκάμαμε τὰ κάτωθεν προστάγματα, βέβαιον ὅπως ἀπὸ πᾶσα ἔνανε θέλει συναπαντηθῇ μὲ ὀμπεδιέντζα ἢ ὑπακοὴ καὶ θέλει τὰ μᾶς δοκιμάσῃ πατέρα ἡγαπημένο εἰς τὴν ἀγάπην, διὰ τὰ μὴ μᾶς προβάρῃ κοιτὴ σκληρόνε εἰς τὸ κάστιγο ὁποῦ προμετάρομε ἀπαρασάλεφτα ὅτινος τολμήσῃ τὰ παρασκάλη.

Πρῶτο.

2do Ἡ βλαστήμια εἶνε τὸ πλέον ἔδελμα (;) καταραμένο ὁποῦ τὰ ἦνε ὅμως τὰ ἡξέβρη πάσας λογῆς ἄνθρωπος ὁποῦ τὰ ἦνε ὅπως ἂ τολμήσῃ τὰ βλαστημήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ, τῆς ὑπερενλογημένης Θεοτόκος καὶ πάντων τῶν ἁγίων, θέλει ἡγεγαισῇ ἀπαρασάλεφτα μὲ μπάντο, φυλακή, σκοινιά, κάτεργο καὶ ἄλλες παιδεύεις ὁποῦ θέλουν φανοῦν τῆς δικαιοσύνης ¹ »

1 Παρὰ τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ Κεφαλληνίας.

[Ζάκυνθος, 1910]

ΛΕΩΝ. Χ. ΖΩΗΣ

Φρικαλεότητες γυναικείων καπέλλων !